

over de geografiske institutioner i Østrig, Schweiz, Danmark, Nederlandene, Belgien, Britiske Imperium og USA. Ved siden heraf rummer bogen en række statistiske oversigter af meget forskellig karakter, oversigter over de forskellige kortudgaver, ikke blot for Tyskland men for det meste af verden m. m.

Da det er Amt für Landeskunde, der står for bearbejdelsen, er de tyske oplysninger forbilledligt ordnede, medens det samme ikke altid kan siges om de udenlandske oversigter. F. eks. rummer en oversigt over de polare områder adskillige fejl, således opgives Spitsbergens indbyggertal til 1600 i 1951, dette må imidlertid kun være den norske befolkning, i 1949—50 overvintrede 1149 nordmænd og 2438 sovjetborgere på Spitsbergen, og tallene for 1951 har været tilsvarende. Spitsbergens kulproduktion opgives til 531.313 t for 1949; dette tal kan kun referere sig til den afskibede kulmængde, i 1949 blev der i de norske miner brudt 456.000 t og i de russiske 125.000 t. Også oversigten over Grønland rummer flere mindre fejl.

Alt i alt er det dog en håndbog, som enhver arbejdende geograf vil kunne have nytte af.

Børge Fristrup.

Finn Salomonsen: Mindanao. 201 sider, 22×15. Talrige fotografier.

H. Hirschsprungs Forlag. København 1952. Kr. 15,75.

Finn Salomonsens beretning om „Den danske ekspedition til Philippinerne 1951—52“ er en fremragende og velfortalt skildring af hans ornithologiske forskningsrejse på Mindanao. Det er lykkedes forfatteren gennem beskrivelsen af en række landskaber og kulturmilieuer at give et meget levende billede af denne interessante ø.

Naturligvis rummer bogen en række oplysninger om øens fugleliv, men de følger sig naturligt ind i beskrivelsen af de forskellige lokaliteter, der ganske vist er udvalgt ud fra ornithologiske synspunkter, men akkurat lige så godt kunne være valgt for at vise de forskellige kulturgeografiske milieuer: Det amerikansk påvirkede bysamfund, det indfødte bysamfund, landsbyen, landbrug på forskellige udviklingstrin, kininplantagen og endelig skovene. Finn Salomonsens beskrivelse af regnskoven er utvivlsomt bogens kulmination; skulle der være en geografilærer, der ønsker sig en skildring af regnskoven til at læse for eleverne, kan han vanskeligt finde et bedre stykke.

Foruden at være en fin naturiagttagelse viser forfatteren sig også som en god og forstående iagttagelse af menneskene på øen, som ekspeditionen ganske naturligt kom i meget intim berøring med. Bogen

rummer en række skildringer af interessante og morsomme typer af forskellig race, religion og kultur.

En række gode fotografier optaget af ekspeditionens medlemmer støtter skildringen udmærket. Bogen afsluttes med en fugleliste og en planteliste, hovedsagelig omfattende kulturplanter.

Steen B. Böcher.

K. H. Pfeffer: Australien. Serie: Kleine Länderkunden, 13×19 cm, 160 s. Franckh'sche Verlagshandlung. Stuttgart 1950.

I den af dr. W. Evers redigerede serie: Kleine Länderkunden har professor K. H. Pfeffer skrevet om Australien. Bogen, der er på 160 sider, hører til seriens svageste bind. Den er udkommet i 1950, men rummer kun få oplysninger om udviklingen efter krigen og bærer præg af i alt væsentlig at være baseret på rejseindtryk fra Australien i 1930-erne. Det er først og fremmest Australiens politiske udvikling, der har interesseret forfatteren; den naturgeografiske beskrivelse er yderst kortfattet og giver ikke mange oplysninger, man ikke kan finde i de fleste mindre geografiske lærebøger. Beskrivelsen af den indfødte befolkning er meget summarisk og bringer et skarpt angreb på den hvide mands behandling af de indfødte uden at komme ind på de britiske bestræbelser for at hjælpe dette uddøende naturfolk. De erhvervsgeografiske forhold omtales på 15 sider, og bogen afsluttes med kapitler om den australske politik og om den australske kultur. Bogen er vel-illustreret og rummer flere kort og diagrammer.

Børge Fristrup.

Norman J. G. Pounds: Europe and the Mediterranean. 18×24 cm, 437 s., 246 ill. Mc. Graw-Hill Book Comp. New York-London 1953.

Denne lære- og håndbog er bemærkelsesværdig i flere henseender: ved emnets afgrænsning, ved aktualitetspræget og ved den konsekvente disposition. Det er vor verdensdel set udefra med amerikanske øjne, af en forfatter med føling for gammel og ny europæisk kultur.

Den traditionelle afgrænsning ved Middelhavet mod S. og Ural—Sortehavet—Bosperus mod Ø. er vejet for en aktuel-økonomisk. Nordafrika og Levanten tages med på grund af disse regioners nære kulturelle og økonomiske tilknytning til Europa. Atlaslandene f. eks. er jo langt intimere forbundet med Europas økonomi end med Afrikas S. for Sahara. Sovjetunionen behandles med hovedvægten lagt på Unionens vestlige dele og med en bevidst mere skitseret oversigt over Sovjetasien.